

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 12C/225/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111224838
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Erika Trtalová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2016:3111224838.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou JUDr. Ing. Erikou Trtalovou v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodní banka, a.s., IČO 00 001 350, so sídlom Česká republika, Praha 5, Radlická 333/150, právne zastúpeného Mgr. Petrom Olejárom, usadeným euroadvokátom, so sídlom Bratislava, Miletičova 21 proti odporcovi: O. I., L.. XX.XX.XXXX, M.S. D. O., P. J. T., t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpeného opatrovníkom Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. legionárov 5, IČO 42 176 778, o zaplatenie 112.371,23 Kč s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie časti kapitalizovaného zmluvného úroku z omeškania vo výške 16.334,32 Kč a zmluvného úroku vo výške 14,90 % ročne zo sumy 2.011,11 Kč od 07.09.2011 do zaplatenia zastavuje.

II. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 68.667,27 Kč spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 68.667,27 Kč od 16.07.2009 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti sa návrh zamietá.

IV. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 204,66 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 18.11.2011 domáhal, aby súd zaviazal odporcu k zaplateniu sumy 112.371,23 Kč, úrokom 14,9% ročne zo sumy 70.678,38 Kč od 07.09.2009 do zaplatenia a zákonným úrokom z omeškania vo výške 15% ročne zo sumy 70.678,38 Kč od 07.09.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že s odporcom uzavreli zmluvu o úvere č. 003046635R dňa 12.01.2009, neoddeliteľnou súčasťou ktorej boli i Obchodné podmienky pre úvery a všeobecné obchodné podmienky, na základe ktorej odporca vyčerpal poskytnutý úver dňa 12.01.2009 bankovým prevodom čiastky 70.000,- Kč z úverového účtu na bežný účet vedený na meno odporcu. Predmetnou zmluvou sa odporca zaviazal splatiť vyčerpaný úver v 72-och anuitných splátkach vo výške 1.475,- Kč, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 15.02.2009 a posledná dňa 15.01.2015. Zmluvné strany sa dohodli, že vyčerpaná nesplatená istina úveru bude úročená úrokovou sadzbou 14,9% s tým, že tento úrok bude hradený mesačne ako súčasť každej anuitnej mesačnej splátky. Za každý aj začatý mesiac správy úveru navrhovateľ účtoval poplatok 60,- Kč, splatný vždy k 15. dňu v mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim o uzavretí zmluvy o úvere. Odporca povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o úvere riadne neplnil, nehradil dohodnuté mesačné anuitné splátky účtované poplatky. Navrhovateľ ho k plneniu opakovane písomne upozorňoval a vyzýval k zaplateniu dlžných splátok, za čo mu účtoval poplatky podľa sadzobníka poplatkov. Listom

zo dňa 15.07.2009 odporcovi oznámil, že pohľadávka je ku dňu 15.07.2009 splatná a vyzval ho na jej úhradu. Odporca dlžnú sumu neuhradil. Navrhovateľ špecifikoval žalovanú sumu ku dňu 06.09.2011 vo výške 112.371,23 Kč, pozostávajúcu z nesplatenej istiny vyčerpaného úveru vo výške 68.667,27 Kč, nesplatených úrokov 14,90% z nesplatenej istiny vo výške 25.358,53 Kč, ďalej úroku z omeškania v zákonnej výške vyčísleného k dátumu kapitalizácie 06.09.2011 vo výške 16.334,32 Kč a nesplatených poplatkov v čiastke 2.011,11 Kč. Pohľadávka bez príslušenstva predstavovala sumu 70.678,38 Kč.

V priebehu konania zobral navrhovateľ svoj návrh na začatie konania späť v časti o zaplatenie časti kapitalizovaného zmluvného úroku z omeškania vo výške 16.334,32 Kč a zmluvného úroku vo výške 14,90 % ročne zo sumy 2.011,11 Kč od 07.09.2011 do zaplatenia. a žiadal konanie v predmetnej časti zastaviť.

Navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. (§ 96 ods. 1 O.s.p.)

Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. (§96 ods. 3 O.s.p.)

V zmysle § 96 ods. 1, 3 O.s.p. a s poukazom na navrhovateľom podaný návrh, súd konanie zastavil v časti špecifikovanej vo výrokovej časti v bode I. tohto rozsudku.

Odporca sa k žalobnému návrhu nevyjadril.

Vo veci súd rozhodol v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. bez prítomnosti navrhovateľa, odporcu ako aj opatrovníka odporcu. Právny zástupca navrhovateľa neprítomnosť navrhovateľa ospravedlnil a vyjadril súhlas, aby súd rozhodol bez prítomnosti navrhovateľa. Opatrovník odporcu nepožiadaval o odročenie z vážnych dôvodov.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom oboznámením navrhovateľom predložených listín a zistil nasledovný skutkový stav veci :

Výpisom z Obchodníku vedeného Městským soudem v Praze bolo preukázané, že spoločnosť navrhovateľa má v predmete svojho podnikania okrem iného aj poskytovanie úverov.

Zmluvou o ČSOB Spotřebitelském úvěru č. 003046635R zo dňa 12.01.2009 a písomnou históriou k danému spotrebiteľskému úveru bolo preukázané, že navrhovateľ ako banka a odporca ako jej klient uzatvorili dňa 12.01.2009 v Mladé Boleslavi, Česká republika zmluvu o úvere, ktorou sa menovaná banka zaviazala poskytnúť odporcovi bezúčelový úver do výšky 70.000,- Kč, ktoré prostriedky boli odporcom vyčerpané. Odporca v zmluve požiadaval o vyplatenie peňažných prostriedkov v celej výške úverového limitu na svoj účet a zaviazal sa úver splatiť banke spolu s úrokom dojednaným vo výške 14,90 % ročne, zaplatiť za poskytnutie úveru vo výške 700,-Kč a za správu úveru mesačne platiť 60,- Kč. Odporca sa v zmluve zaviazal splatiť istinu úveru a úroky v 72 mesačných splátkach po 1.475,- Kč, ktoré sú splatné vždy do 15. dňa v mesiaci. Prvá splátka bola podľa dojednania strán splatná 15.02.2009 a posledná dňa 15.01.2015. Podľa obsahu zmluvy sú jej súčasťou okrem iného aj Obchodní podmínky pro ČSOB Spotřebitelské úvěry zo dňa 01.06.2008. Z písomnej histórie k predmetnému úveru vyplynulo, že ku dňu 06.09.2011 vo výške 112.371,23 Kč, pozostávajúcu z nesplatenej istiny vyčerpaného úveru vo výške 68.667,27 Kč, nesplatených úrokov 14,90% z nesplatenej istiny vo výške 25.358,53 Kč, ďalej úroku z omeškania v zákonnej výške vyčísleného k dátumu kapitalizácie 06.09.2011 vo výške 16.334,32 Kč a nesplatených poplatkov v čiastke 2.011,11 Kč. Dlžná istina predstavuje sumu vo výške 68.667,27 Kč.

Navrhovateľ opakovane márne vyzýval odporcu na zaplatenie ich dlhu z poskytnutého úveru. Listom zo dňa 16.07.2009 potom navrhovateľ odporcovi oznámil, že z dôvodu, že je odporca naďalej v omeškanií so splácaním úveru vyhlásil navrhovateľ celú pohľadávku z úveru ku dňu 16.07.2009 za splatnú. Odporca uhradil len tri splátky, a to dňa 15.02.2009 - 1.535,- Kč, dňa 15.03.2009 - 1.535,- Kč a dňa 15.04.2009 - 1.535,- Kč.

V predmetnej právnej veci ide o spor s tzv. cudzím prvkom, keď na strane navrhovateľa vystupuje právnická osoba so sídlom v inom štáte ako je Slovenská republika, a preto bolo potrebné posúdiť právomoc tunajšieho súdu vo veci konať a rozhodnúť ako aj otázku rozhodného práva, podľa ktorého je potrebné uplatnený nárok navrhovateľa posúdiť.

Čo sa týka otázky právomoci tunajšieho súdu v zmysle článku 2 Nariadenia rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach /Brusel I/ osoby s bydliskom na území členského štátu Európskej únie sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu. Odporca mal v čase podania žalobného návrhu bydlisko na území Slovenskej republiky, a preto je na konanie a rozhodnutie v predmetnej právnej veci daná právomoc tunajšieho súdu ako súdu Slovenskej republiky.

Pokiaľ ide o otázku rozhodného práva, podľa ktorého je potrebné posúdiť uplatnený nárok navrhovateľa, vychádzal súd pri riešení tejto otázky z ustanovení Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.593/2008 /Rím II/. Hoci zmluva o úvere, ktorú odporca uzatvoril je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, keď ide o zmluvu uzavretú fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len "spotrebiteľ"), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len "podnikateľ"), nemožno pre daný prípad aplikovať ustanovenia čl. 6 daného nariadenia upravujúce rozhodné právo pre spotrebiteľské zmluvy, pretože v konaní nebolo preukázané, že podnikateľ, s ktorým odporca ako spotrebiteľ zmluvu uzatvoril /Česká spořitelna, a.s./ vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny. Z uvedeného dôvodu a s prihliadnutím na to, že zmluva o úvere, ktorú odporca uzatvoril neobsahuje voľbu rozhodného práva, súd potom aplikoval ustanovenia čl. 4bod 2. daného nariadenia, podľa ktorého zmluva sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu zmluvnej strany, ktorá má uskutočniť plnenie charakteristické pre zmluvu. Pre zmluvu o úvere je charakteristickým plnením poskytnutie úveru, ktorý tu poskytla odporcovi banka so sídlom v Českej republike, kde aj vyvíja svoju podnikateľskú činnosť a to na základe zmluvy, ktorá bola uzatvorená v Českej republike. Rozhodným právom, podľa ktorého je potrebné posúdiť uplatnený nárok navrhovateľa je preto právny poriadok Českej republiky a konkrétne potom ustanovenia zákona č. 321/2001 Sb. o niektorých podmínkach sjednávání spotrebiteľského úveru a nižšie citované ustanovenia Obchodníka - zákona č 513/1991 Sb..

Podľa § 497 českého Obchodníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere odporcom, smlouvou o úvere se zavazuje věřitel, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

Podľa § 502 ods. 1 českého Obchodníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere odporcom, od doby poskytnutí peněžních prostředků je dlužník povinen platit z nich úroky ve sjednané výši, jinak v nejvyšší přípustné výši stanovené zákonem nebo na základě zákona. Nejsou-li takto úroky stanoveny, je dlužník povinen platit obvyklé úroky požadované za úvěry, které poskytují banky v místě sídla dlužníka v době uzavření smlouvy. Jestliže strany sjednají úroky vyšší než přípustné podle zákona nebo na základě zákona, je dlužník povinen platit úroky ve výši nejvýše přípustné.

V zmysle § 503 ods. 1 a 2 českého Obchodníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere odporcom, závazek platit úroky je splatný spolu se závazkem vrátit použité peněžní prostředky. Mají-li být poskytnuté peněžní prostředky vráceny ve splátkách, jsou v den splatnosti každé splátkysplatny i úroky z této splátky.

Podľa § 504 českého Obchodníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere odporcom, dlužník je povinen vrátit poskytnuté peněžní prostředky ve sjednané lhůtě, jinak do jednoho měsíce ode dne, kdy byl o jejich vrácení věřitelem požádán.

Podľa § 365 českého Obchodníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere odporcom, dlužník je v prodlení, jestliže nesplní řádně a včas svůj závazek, a to až do doby poskytnutí řádného plnění nebo do doby, kdy závazek zanikne jiným způsobem. Dlužník však není v prodlení, pokud nemůže plnit svůj závazek v důsledku prodlení věřitele.

Podľa § 369 ods. 1 českého Obchodního zákoníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere odporcom, je-li dlužník v prodlení se splněním peněžitého závazku nebo jeho části a není smluvne určena sazba úroků z prodlení, je dlužník povinen platit z nezaplacené částky úroky z prodlení určené ve smlouvě, jinak určené předpisy práva občanského.

Podľa § 1 nariadenia vlády Českej republiky č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníka a kterým se stanoví minimální výše nákladů spojenýchs uplatňováním pohledávky, výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o sedm procentních bodů.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľ a odporca uzavreli dňa 12.01.2009 v súlade s § 497 Obchodního zákoníka zmluvu o úvere, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 70.000,-Kč, ktorý odporca aj čerpal. Odporca je fyzická osoba, ktoré pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy nejednala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a navrhovateľ je banka, ktorá odporcovi úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, keď medzi predmety jej podnikania preukázane poskytovanie úverov patrí. To znamená, že predmetný úver, ktorý bol poskytnutý odporcovi je spotrebiteľským úverom, a preto podmienky predmetnej zmluvy o úvere musia byť v súlade s ustanoveniami zákona č. 321/2001 Sb. o některých podmínkách sjednávání spotřebitelského úvěru. Súd preto preskúmal zmluvu o úvere zo dňa 12.01.2009 podľa ustanovení uvedeného zákona a zistil, že predmetná zmluva neobsahuje všetky náležitosti stanovené v § 4 uvedeného zákona /roční procentní sazby nákladů na spotřebitelský úvěr, stanovení podmínek, za kterých může být roční procentní sazba nákladů na spotřebitelský úvěr upravena a které nesmí být závislé pouze na vůli věřitele, stanovení maximální výše spotřebitelského úvěru, stanovení výše jednotlivých splátek, jejich počtu a přesného časového rozvržení, stanovení jednotlivých plateb, závazek věřitele informovat spotřebitele v průběhu plnění smluvy o všech změnách roční procentní sazby nákladů na spotřebitelský úvěr, ustanovení o právu na splacení spotřebitelského úvěrupřed stanovenou lhůtou, podmínky, za kterých lze předčasně ukončit smluvní vztah/.

Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatennej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za

stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa odvolací súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka (totožne i Občianskeho zákoníku) robí absolútne neplatnou (pozri ďalej). Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka. (rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014)

Podľa výsledkov vykonaného dokazovania odporca vyčerpал celý úver 70.000,- Kč. Svoj záväzok riadne a včas splácať poskytnutý úver v dojednaných splátkach si podľa písomnej histórie uvedeného úveru neplnil, teda porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a citovaných ustanovení § 502a nasl. Obchodníka, keď svojmu veriteľovi nezaplatil dojednané splátky čerpaného úveru, ani jeho úroky a ani cenu za správu a vedenie úverového účtu a náklady a výdaje, ktoré banke v súvislosti so zmluvou o úvere vznikli. Dňa 16.07.2009 preto banka v súlade s podmienkami zmluvy zostatok nesplateného čerpaného úveru kapitalizovala, zosplatnila. Ku dňu 16.07.2009 bol dlh odporcu na nesplatené istine čerpaného úveru 68.667,27 Kč a vzhľadom na zosplatenie, súd priznal navrhovateľovi len úroky z omeškania a nepriznal zmluvne dohodnuté úroky, ktoré boli uplatnené po zosplatení úveru. Úroky z omeškania boli priznané v navrhovateľom uplatnenej výške 8,5% ročne v súlade s § 369 ods. 1 Obchodníka v spojení s vyhláškou 142/1994 Sb..

Lehota na splnenie uloženej povinnosti bola určená v súlade s § 160 ods. 1 veta prvá O.s.p..

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na to, že náhradu trov konania si navrhovateľ riadne uplatnil, pričom však mal úspech vo veci len čiastočný. Konkrétne navrhovateľ bol úspešný v podiele 61,11 % a neúspech mal v podiele 38,89%, preto pomer jeho úspechu predstavoval 22,22 % a v tom rozsahu súd priznal navrhovateľovi aj náhradu trov konania (68.667,21 Kč/ 112.371,23 Kč x 100). Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podanie návrhu vo výške 272,- Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 649,04 Eur za tri úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, písomné podanie žalobného návrhu a účasť na pojednávaní dňa 17.06.2016) á 112,20 Eur spolu s režijným paušálom á 7,21 Eur za úkony v roku 2011 a á 8,58 Eur za úkon v roku 2016, náhrady cestovného za cestu na pojednávanie na trase Bratislava - Nové Mesto nad Váhom - Bratislava vo výške 66,87 Eur a náhrady za stratu času vo výške 114,40 Eur v zmysle § 10 ods. 1, 13a ods. 1, písm. a),c), d), § 15 písm. a), b), § 16 ods. 3, § 17 ods. 1 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinnej ku dňu poskytnutia právnej služby. Náhrada trov konania bola priznaná vo výške 204,66 Eur (22,22% zo sumy 921,04 Eur),

Trovy konania je odporca povinný v zmysle § 149 ods. 1 v spojení s § 160 ods. 1 veta prvá O.s.p. zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne cestou tunajšieho súdu písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím dobrovoľne splnená, možno podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.